

ČETRT STOLETJA ISKRE V BOVCU

Pisalo se je leto 1957. Leto težkih možnosti za zaposlitev, posebno v manjših krajih, v manjših mestih. Med slednje vsekakor sodi tudi idilični Bovec, danes industrijsko-turistično središče pod mogočnim Kaninom in nemirno, sivo zeleno Sočo. Le tovarna pohišva »Krn« Klavže v Bovcu je v tistih časih zaposlovala nekaj delovne sile, vendar za vse ni bilo prostora. Zato so nekateri moški odhajali na delo v rudnik Rajbelj v sosednjo Italijo, nekaj pa jih je dobilo sezonsko zaposlitev pri tedanjih gozdnih upravah v Bovcu in Soči.

Ustanovitev podjetja »Trenta«

Ljudje, bogastvo Bovca, bogastvo doline Trente so videli, da tako ne gre več. Skupno s takratnim občinskim ljudskim odborom v Bovcu so prišli do odločitve, da je potrebno v domačem kraju poiskati nove možnosti za zaposlitev dela voljnih prebivalcev teh lepih krajev.

Tako so ustanovili kovinsko obrtno podjetje »Trenta« Bovec, z osnovnim programom kovinske galanterije. V začetku je bil prevzet utečen proizvodni program ljubljanskega »Saturnusa«, s predvideno količino 85 ton pločevine kot celotne porabe materiala.

In kaj so takrat izdelovali? Vretenca za pisalne stroje, ročaje in vogale za kovčke, markice za označevanje mate-

rialov, palice za zavese, ročaje za lonce in ponve itd.

Adaptirali so stare italijanske vojašnice, pričeli so s 300 tisoč dinarji kredita, s katerim so nabavili dve stiskalnici, lakirno kabino, stružnico in nekaj delovnih pripomočkov. Tako je pričelo 15 pionirsko zagnanih delavcev graditi temelje tovarne, ki je nudila zaposlitev in zavirala odseljevanje ljudi s tega področja.

Število zaposlenih se je večalo, proizvodnja je naraščala in tako so leta 1970 izvedli prvo večjo investicijo v dva loka industrijske hale, kjer so takrat proizvajali oljne čistilce, žepne svetilke in elektrotermične aparate, kot ključne artikle.

Združitev z Iskro

Že čez dve leti se je pokazala kriza pri možnostih za prodajo obstoječih artiklov, zato so nekaj starega proizvodnega programa opustili in navezali stike z nekaterimi zunanji partnerji, med njimi tudi z novogoriško Iskro Avtoelektriko. Prav tu so videli največjo možnost nadaljnje programske usmeritve, zato so se delavci na referendumu 26.12.1973 odločili za vključitev v veliko Iskrino družino, da postanejo ena izmed temeljnih organizacij Avtoelektrike, tovarna vžigalnih tuljav.

Tako je bila leta 1974 prenešana linija vžigalnih tuljav iz novogoriške tovarne generatorjev in elektronike v Bovec. Ta program jim je omogočil hiter razvoj, ki je bil ob izrednih naporih celotnega kolektiva tudi dosežen.

Proizvodnja vžigalnih tuljav, ki predstavlja prek 60% obsega proizvodnje je skokovito naraščala in dosegla po obsegu kot kvaliteti evropsko raven.

Milijon vžigalnih tuljav

Širok razmah avtomobilske industrije v Jugoslaviji in svetu je terjal od kolektiva bovške Iskre, kot smo omenili, velike napore. Zato tudi številke izdelanih tuljav niso presenetljive. Za primerjavo pogledimo samo nekaj teh števil. Leta 1975 so izdelali 200 tisoč tuljav, čez dve leti 320 tisoč, leta 1980 pa že milijon. Spoznali so tudi, da je edino prodor na tuja tržišča lahko porok za še hitrejšo rast in to jim je ob zavirljivi kvaliteti tudi uspelo.

SKUPAJ S TOVARNO 25 LET

Matija Černuta, Izidor Hrovat, Karel Piuži, Stanko Stres, Albert Zorč, Edvard Wojčički, Slavko Wojčički.

Danes so Iskrine vžigalne tuljave vgrajene v avtomobile, ki prihajajo iz tekočih trakov francoskega Renaulta, Peugeotta, Talbota, nemškega Volkswagana in italijanske in angleške avtomobilske industrije.

Na konvertibilnem trgu ustvarijo okrog 50% celotnega prihodka, ob tem pa izvoz kar šestkrat presega potrebo po uvozu.

Spregovorili smo o osnovnem programu, vendar tega dopolnjujejo tudi drugi sklopi za gospodarska vozila. To so tahogeneratorji, stikala za varnostne utripalke, zadnje pozicijske svetilke, vžigalni kabli in kompleti za odpravo radiofrekvenčnih motenj.

V proizvodnem programu pa so že izdelki za opremo koles, tlačilke in dinamice za luči. Danes je v tem kolektivu 250 zaposlenih, ki ustvarjajo v sodobnih proizvodnih prostorih, v katerih je instalirane že za prek 100 milijonov dinarjev strojne opreme.

V letošnjem letu bo TOZD dosegla 250 milijonov dinarjev celotnega prihodka in več kot 90 milijonov dinarjev dohodka, ki je v polletju narasel za 40%. Osební dohodki pa so znašali v povprečju 12.000 dinarjev.

Težak gospodarski položaj v svetovni avtomobilski industriji je v zadnjih dveh letih vplival tudi na gospodarjenje v Iskri Bovec. Vendar jih to ni ustavilo. Z voljo in znanjem, ki ga ne manjka, so si naložili še večje obveznosti še bolj prodreti na tuja tržišča. To pa se jim zdaj že obrestuje, saj so prav letos odpeljali kamioni njihovih tuljav na Bližnji vzhod, prvih deset tisoč tuljav pa so »vkrali« tudi na ladjo, ki je odplula v ZDA.

To pa še ni vse. Najlepše darilo njihovega praznika je gradnja obrata v vasi Soča v Trenti (povejmo, da je že pod streho), ki bo omogočil Trentarjem ostati v svoji dolini. To pa bo tudi prispevek in hkrati zahvala vsem, ki so kakorkoli doprinesli k dosedanjemu razvoju tovarne vžigalnih tuljav.

Družbeni standard

Področju družbenega standarda posvečajo v bovški Iskri posebno pozornost. Leta 1975 so zgradili sodobno delavsko restavracijo, kjer postrežejo delavcem s toplimi obroki. V počitniškem domu in v prikolicah je letos organizirano letovanje 22 delavcev z družinami.

Tudi stanovanjsko problematiko uspešno rešujejo. V zadnjih 10 letih je ta TOZD pridobila 10 stanovanj, poleg tega pa je s posredovanjem TOZD dobilo veliko delavcev stanovanja iz solidarnostnega sklada. Tu so še krediti, ki jih odobravajo za novogradnje in adaptacije. In če vse skupaj seštejemo, so v zadnjih 10 letih rešili staroovansko problematiko 55 delavcem.

Posebno pozornost posvečajo vzgoji lastnih kadrov. V zadnjih 10 letih so podelili 83 štipendij na vseh stopnjah študija. Trenutno štipendirajo 19 študentov in dijakov, že čez čas pa bodo dobili 5 štipendistov, ki bodo zaključili študij.

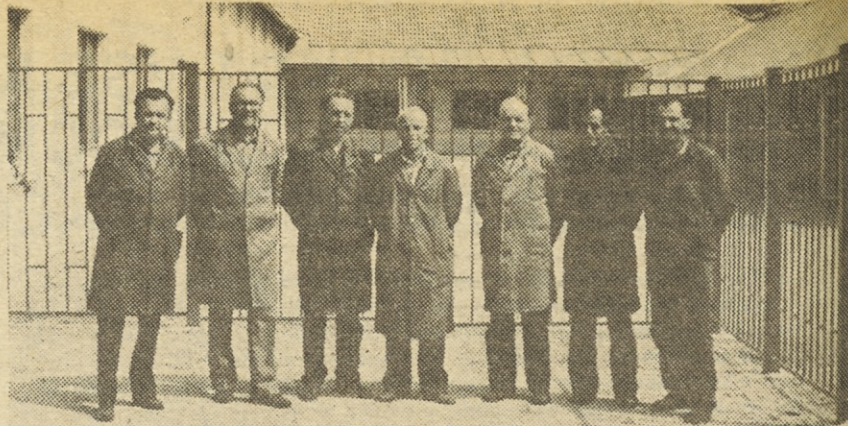
Na področju športa so najbolj aktivni, razumljivo, v smučanju. Njihovo vitrino krasijo nadvse dragoceni pokali in druga odličja. Nikakor pa ne smemo pozabiti tudi na znane odbojkarje, ki posegajo po najvišjih mestih na raznih tekmovanjih in na Iskrinih letnih športnih igrah.

Nikakor ne smemo mimo tega, da ne bi omenili tudi pevskega zbora Iskra—Bovec. Zbor šteje 23 pevcev, od teh pa je kar 12 zaposlenih v tej TOZD. Pokroviteljstvo nad zborom je Iskra prevzela leta 1974.

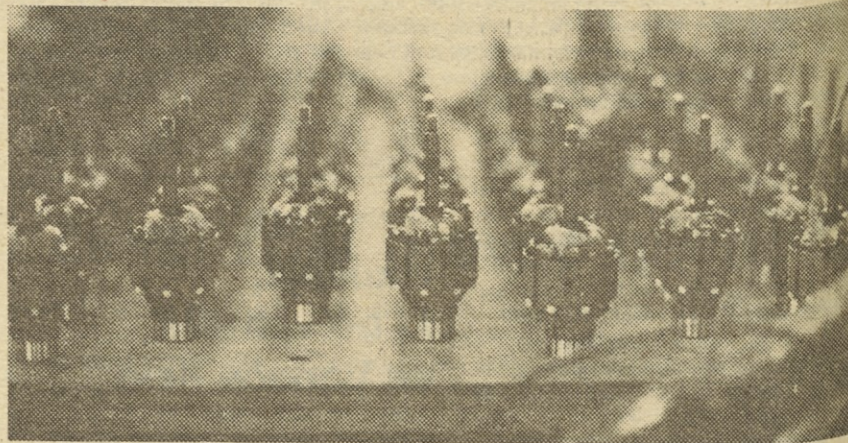
Čestitke ob jubileju

Tovarna živi s krajem, kraj živi s tovarno. Podajata si roki. Od skromnih začetkov pred 25 leti v pustih, temnih prostorih, dela in ustvarja danes 250 delavcev na 5300 kv. metrih svetlih in zračnih površinah, to pa priča o intenzivni rasti v obdobju po priključitvi k Iskri. Nekoč so odhajali v svet ljudje, danes odhajajo njihovi izdelki.

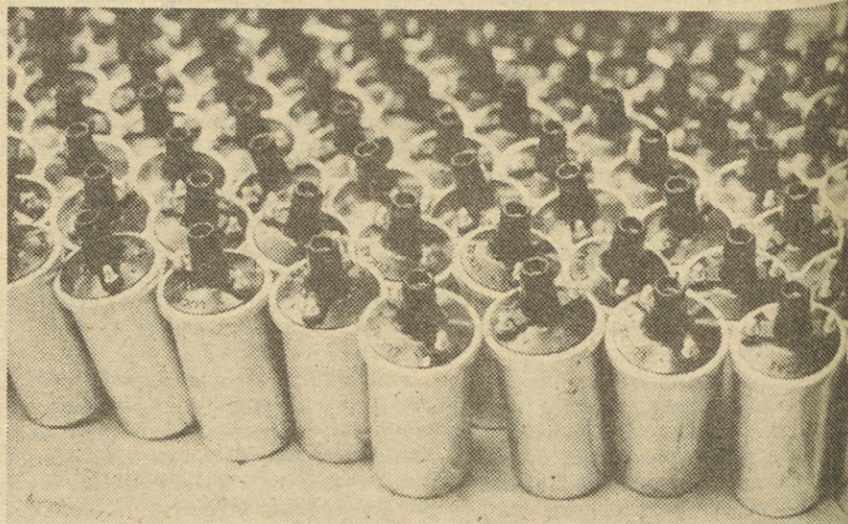
Kolektiv Iskre — Avtoelektrike se z iskrenimi čestitkami pridružuje praznovanju vašega 25-letnega jubileja.

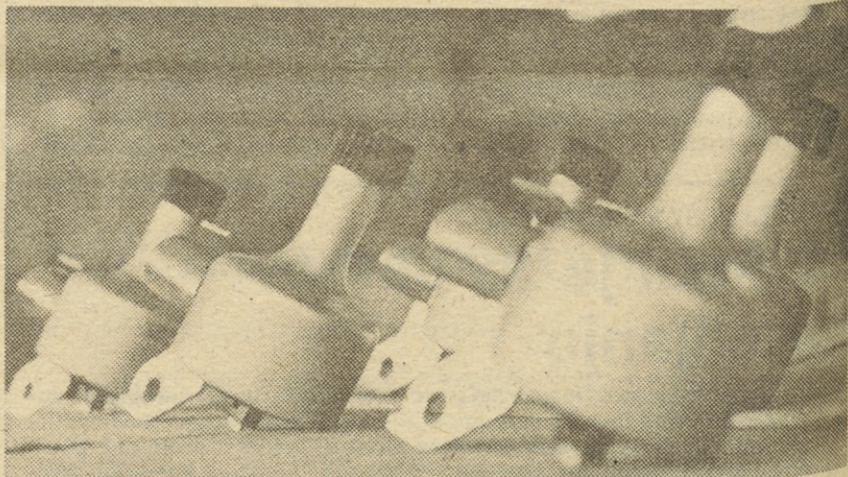
Prvih sedem delavcev v TOZD Vžigalne tuljave.

Rotorji za kolektorske elektromotorje.

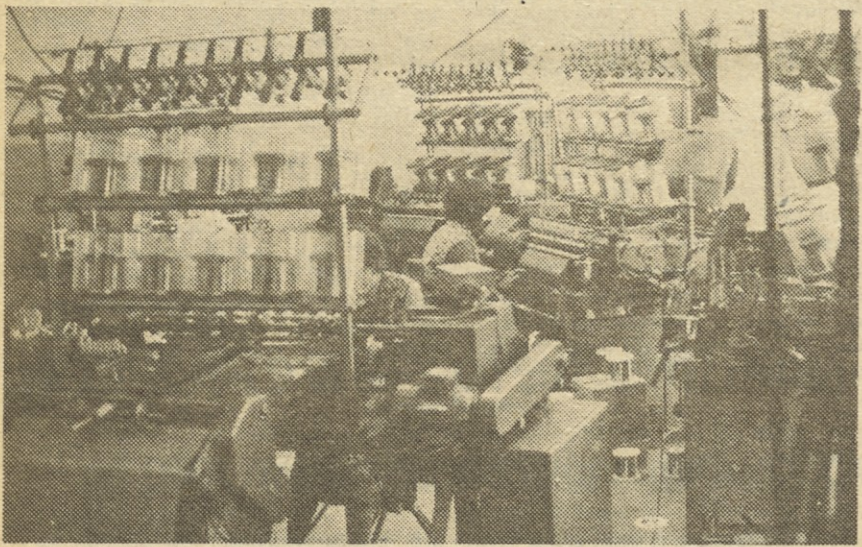
Vžigalne tuljave — glavni izdelek bovške Iskre.

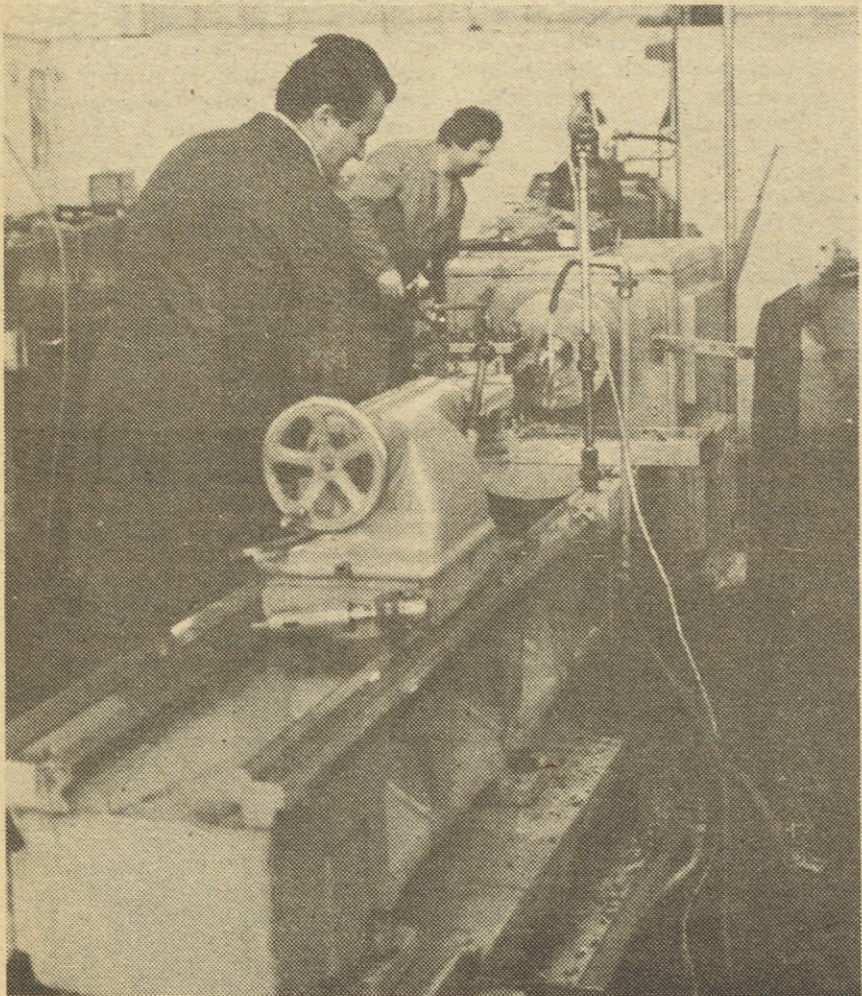
Tudi dinamice za dvokolesa delajo v Bovcu.

V sodobno urejeni delavski restavraciji v Bovcu.

Iz navijalnice v bovški Iskri.

Pri delu na stružnicah.

Marko Rakušček

Priložnostna razstava ob 25-letnici.

TRIDESET LET ISKRINEGA PREDSTAVNIŠTVA V BEOGRADU

Iskrino predstavništvo v Beogradu proslavlja letos tri desetletja izredno uspešnega dela — od pionirskih začetkov, ko smo v našem glavnem mestu odprli leta 1952 prvo Iskrino prodajalno v Jugoslaviji, do zdaj, ko je v predstavništvu zaposlenih skoraj petsto ljudi, ki skupno ustvarijo približno polovico Iskrinega prometa na domačem tržišču. V beograjskem predstavništvu se zavedajo, da v obdobju zaostrenih gospodarskih pogojev ne bi kazalo kljub tako visokemu jubileju organizirati kakšnega drugega slavlja, menijo pa, da je le prav, če na neki skromni slovesnosti obudijo spomine na prehojeno pot, hkrati pa tudi že pomislijo na prihodnost. Najverjetneje bo to skromno slavlje na dan osvoboditve Beograda, to je 20. oktobra.

Iskrina prisotnost na srbskem tržišču sega v leto 1952. Takrat smo v palači Albanija, nedaleč od sedanjega predstavništva odprli majhno trgovino. Eden prvih Iskrašev v Beogradu je bil Radivoje Tomić ali Čano, kot mu pravijo. Spominja se, da so bili takrat v prodajalni zaposleni trije prodajalci ter vodja prodajalne, vodja predstavništva in sekretar.

Šest let po otvoritvi prodajalne — leta 1958 — so se morali preseliti v Takovski ulico. Tam so imeli predtavnistvo, prodajalno, skladišče, pridružili pa so se jim tudi monterji. V Takovski so bili do leta 1966, »ko so nas vrgli na cesto«, se spominja nekdanji vodja Iskrinega predstavništva v Beogradu Vukota Samardžić.

Preselili so se na Obličev venac, kjer so še zdaj, seveda s tem, da so iz leta v leto dokupovali kakšno stanovanje, sobico, hodnik.

Na Obličevem vencu so Iskrini prostori domala v vseh nadstropjih te visoke in na zunan ugledne hiše. Naše pisarne so pomešane med zasebna stanovanja, skratka nerednemu obiskovalcu beograjskega predstavništva se kaj lahko pripeti, da bo taval od nadstropja do nadstropja in iskal neko Iskrino etozo.

Nič bolje se ne godi Iskrinem servisierjem. Začetki servisiranja segajo v leto 1961. Takrat je Iskra ustanovila v Beogradu, in sicer v Takovski ulici skupino servisierjev, ki je skrbela za

vzdrževanje. Sami začetki servisno-montažne dejavnosti segajo v leto 1954. Serviserji delajo zdaj v Beogradu na treh lokacijah, poleg tega pa sta v okviru beograjskega predstavništva tudi servisa v Kragujevcu in Kraljevu. Skupno je zaposlenih v teh petih servisnih delavnicah nekaj manj kot sto ljudi, od tega 54 servisierjev.

Iskra ima zdaj v Beogradu skupno štiri industrijske prodajalne, vse pa so v najemnih prostorih. Poleg tega sodijo v njihovo predstavništvo tudi prodajalne v Zaječarju, Kraljevu in Kragujevcu.

Regionalno skladišče je prav tako v najemnih prostorih. Je v naselju Železnik blizu Beograda. Skladišče meri okoli 1000 kv. m, mesečna najemina pa je 120.000 dinarjev.

Z visokimi najemnami se borijo tudi v računalniškem oddelku. Trenutno delajo na štirih lokacijah, vsota, ki jo morajo odšteti vsako leto za prostore, pa je več kot grozljiva — nad pol stare milijarde dinarjev. Po združitvi Iskre in Delte je zdaj v Beogradu približno sto delavcev, ki delajo na področju računalništva.

Samostojno lokacijo ima v Novem Beogradu tudi predstavništvo Avtomatike, ki zdaj že najtesneje sodeluje — tudi organizacijsko — s predstavništvom celotne Iskre.

Če boste morebiti seštevali vse lokacije, na katerih zdaj delujemo v Beogradu, boste prišli do številke 13. Je sploh potrebno komentirati, kako

vpliva takšna razdrobljenost na samo delo Iskrašev v Beogradu in ne nazadnje tudi na številne stroške, ki spremljajo takšno razcepljenost. Gotovo ne.

SedANJI direktor beograjskega predstavništva Dragoljub Vuković in nekdanji direktor Vukota Samardžić se spominjata, da je beograjsko predstavništvo večino svojega ostanka dohodka vložilo v otvoritev Iskrinih predstavništev v Prištini, pa v Novem Sadu in v Nišu, v prepričanju, da bodo tudi en-

Radivoje Tomić-Čano.

Edini Iskrini servis v lastnih prostorih.

krat sami prišli na vrsto. Upravičenost njihovih investicij v razširitev predstavniške mreže v SR Srbiji se je kmalu pokazala za pravilno, toda sami so še vedno pri nesrečni številki 13.

Ob tem pa se tudi zavedajo, da v sedanjih težkih časih nimajo večjih možnosti za »skupno streho«. »obenem pa tudi vedo, da tudi drugi v Beogradu čakajo na boljše investicijske čase, takrat pa bi lahko njihove želje spet splavale po vodi, tako kot so že ničkolikokrat.« Menim, da je skrajni čas, poudarja direktor Vuković, da celotna Iskra in ne samo Iskra Commerce, končno le nekaj ukrene na področju reševanja prostorske problematike beograjskih Iskrašev. To gotovo ni le problem Iskre Commerce, kajti nas v Beogradu poznajo kot Iskro ne pa kot Iskra Commerce ali neko Iskrino proizvodno delovno organizacijo.

Iskra Commerce je aprila letos že poslala prošnjo Zavodu za izgradnjo mesta Beograda, da določi lokacijo za izgradnjo Iskrinega poslovnega prostora. Možnosti so predvsem v Novem Beogradu, kajti Staro mesto je že zasedeno ali pa bila gradnja zaradi rušitve starih poslopij predraga. Beograjski Iskraši poudarjajo, da bi v težko pričakovano novo poslopje preselili vse službe, razen, kot pravijo, »špice komerciale«. Ta bi še naprej ostala na Obličevem vencu 26, saj je ta lokacija v najstrožjem delu mesta in tako tudi najbolj primerna prav za komercialne posle.

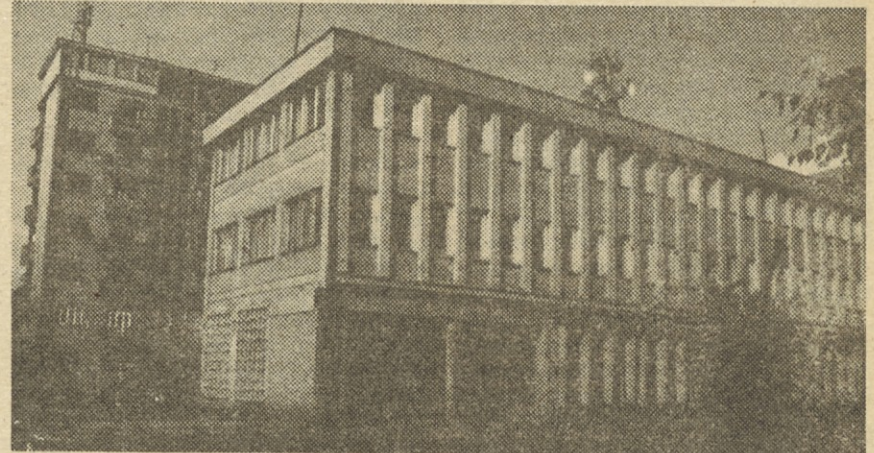
Ne bo odveč, če pogledamo tudi organizacijsko strukturo beograjskega predstavništva. V samem predstavništvu so imeli do pred nekaj meseci dva sektorja in sicer sektor široke potrošnje, repromateriala in investicijske opreme ter sektor telefonije. Z novo organizacijo se je predstavništvo organiziralo na šest sektorjev, in to telefonije, opreme, računalnikov, opremljanja investicijskih objektov, široke potrošnje in repromateriala. Imajo tudi splošni sektor.

V tem zapisu ob 30-letnem jubileju Iskrinega predstavništva ne bi naštevati rezultatov poslovne uspešnosti tega kolektiva: zadostuje že, če ponovimo, da opravlja beograjsko predstavništvo okoli polovico skupnega Iskrinega prometa na domačem trgu.

Nikakor pa ni to predstavništvo pomembno samo na prodajnem montažnem in servisnem področju. Njihovi komercialisti namenjajo vso pozornost tudi nabavni funkciji, torej preskrbi Iskrinih proizvodnih organizacij z re-

Vodilni delavci našega predstavništva v Beogradu med razgovorom.

Tu je bilo od 1958. do 1966. Iskrino predstavništvo.

produkcijskimi materiali. Stalne stike imajo tako na primer z železarno Smederevo, Borskim bazenom, Tovarno kablov v Svetozarevu in še in še bi lahko naštevali. Pomembna naloga je tudi skrb za premoščanje finančnih problemov z zagotavljanjem kratkoročnih ali dolgoročnih sredstev.

Razdelitev na temeljne organizacije — na Marketing, Prodajo in Servis — je precej razcepila tudi njihovo družbenopolitično dejavnost. Trenutno imajo tri osnovne organizacije ZK in dve osnovni organizaciji sindikata. Mladinska organizacija je pred meseci nehala delovati. Kljub razdrobljenosti pa vidijo najhuji problem za normalno samopravno delovanje v neobveščeniosti. Pogosto se dogaja, kot pravijo, da njihovi delegati ne dobivajo gradiv, če pa že pridejo, so vedno prepoznava in nimajo časa, da bi določeno problematiko preučili na zborih delovnih ljudi.

No, tega, da bi morala Iskra izdajati glasilo v srbohrvaškem jeziku, ki bi ga prejeli Iskraši po drugih republikah, tokrat ne bi načenjali.

Omenili smo, da bi si beograjski Iskraši na slovesnosti ob svojem 30-letnem jubileju začrtali tudi pot za delo v prihodnje. Direktor Vuković je perspektivo Iskrinega beograjskega kolektiva na kratko nakazal takole: »Prepričan sem, da mora beograjsko predstavništvo najtesneje slediti Iskrinim težnjam po prestrukturiranju proizvodnih programov. Sedanje in bodoče strokovne kadre moramo zato tembolj specializirati v smeri telekomunikacij (ta sektor zdaj zaposluje 19 strokovnjakov, njihov letni plan pa je približno 1,2 milijardi dinarjev), računalništva in avtomatizacije različnih procesov. Naša prihodnost je torej v prodaji, montaži in vzdrževanju profesionalnih izdelkov.«

Lado Drobež

DO TELEMATIKA — TOZD TEA

Začetek redne proizvodnje telefonskega aparata ETA 80

V TOZD telefonski elementi in aparati je pred dnevi stekla serijska proizvodnja novega elektronskega telefonskega aparata ETA 80, ki se od dosedanjih razlikuje, tako po tehnični, kot oblikovni izvedbi in vzbuja veliko zanimanje kupcev na tujem in domačem trgu. ETA 80 so razvili domači strokovnjaki, obliko zanj pa je napravil oblikovalec Davorin Savnik.

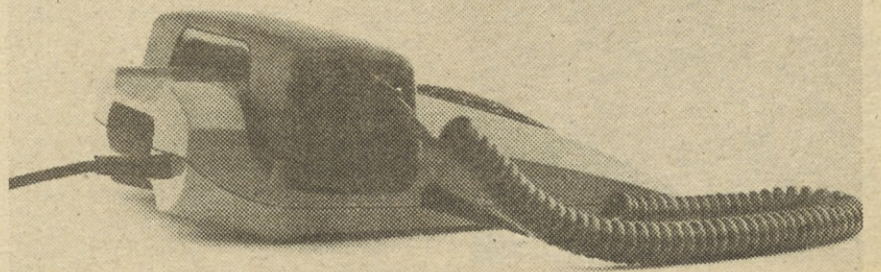
Živimo v času, ko si življenja brez telefona skoraj ne znamo več predstavljati. Iskra je že pred več kot tridesetimi leti znala prislunhiti potrebam časa, ko je v proizvodnje vpeljala prvi telefonski aparat ATA 1. Vzporedno z razvojem potreb in možnosti so kasneje nastale številne nove in izboljšane izvedbe Iskrinega telefonskega aparata. V preteklih desetletjih, in še posebej v zadnjih letih, so bili na področju Iskrine telefonije uresničeni veliki razvojni in tehnološki koraki, saj so klasične elektromehanske telefonske sisteme zamenjali elektronski, na obzorju pa je popolna digitalizacija sistemov.

TOZD Telefonski elementi in aparati je danes največji proizvajalec telefonskih aparatov v Jugoslaviji. S svojimi izdelki je zastopana na vseh kontinentih sveta, v Jugoslaviji pa praktično ni krajev, kjer bi ne bilo Iskrinega telefona. Na področju proizvodnje telefonskih aparatov ima danes Iskra izredno

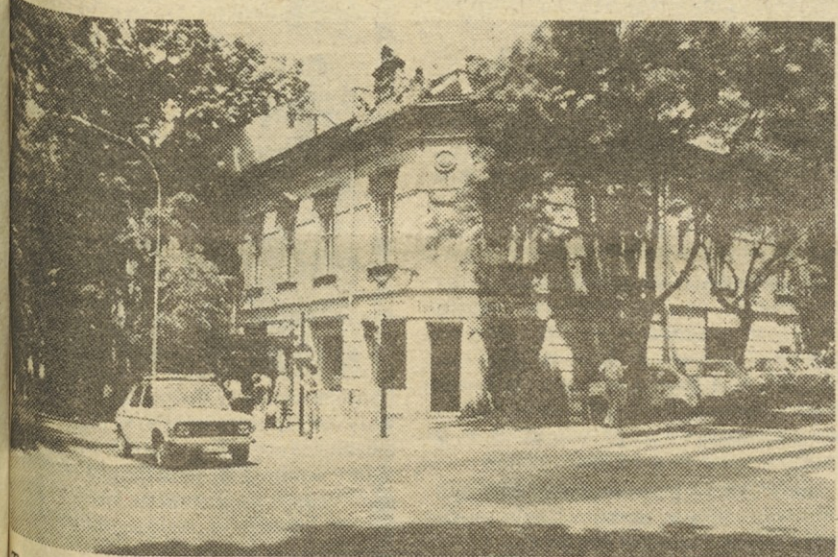
bogate izkušnje. Ima tudi strokovnjake, ki so sposobni ustvarjanja in razvijanja sodobne telefonske tehnike v sodobnih oblikah. Trenutni razvojni in oblikovni vrh Iskrinega telefonskega aparata pomeni prav ETA 80.

S svojo novo in sodobno obliko ETA 80 ponazarja, da aparat ni več klasičen in da njegova notranjost ne potrebuje veliko prostora. Z ozirom na to, da so uporabljena integrirana vezja, lahko kljub majhni razsežnosti ohišja, vse elemente spravijo v aparat. Razvoj tega aparata gre v smeri zmanjševanja števila elementov v aparatu in končni cilj je, da bi bil aparat eno samo integrirano vezje. Ostala naj bi le še peščica zunanjih elementov, s katerimi bo možno dosegati regulacijo določenih lastnosti, glede na želje kupcev. Iskrini strokovnjaki so že blizu uresničitve te faze. Gre za monolitno vezje, katerega razvoj je v zaključni fazi, oz. v fazi preiz-

(Nadaljevanje na 6. strani)

V redni proizvodnji je izvedba ETA 80 s številčnikom.

To je ena izmed štirih Iskrinih prodajaljn v Beogradu.

V poslopju na Obličevem vencu je naše predstavništvo od l. 1966.

